

Mira Bai
Wielbicielka Kryszny

Tłumaczenie: Lidia Lewandowska-Nayar

The cover features intricate, light gray decorative patterns. In the top left and top right corners, there are partial circular motifs with repeating geometric shapes. A large, semi-circular arch of similar patterns dominates the lower half of the cover, framing a central circular area. The patterns consist of various geometric shapes like triangles, squares, and circles, arranged in complex, repeating sequences.

Mira Bai

Wielbicielka Kryszny

Tłumaczenie: Lidia Lewandowska-Nayar

Tłumaczenie

Lidia Lewandowska-Nayar

Projekt okładki

Daria K. Kompf

Redakcja

Rafał T. Czachorowski

skład

RTC AW

© Copyright by **Lidia Lewandowska-Nayar**

© Copyright by **PoeciPolscy.pl**

ISBN 978-83-63062-25-5

Wydawca

PoeciPolscy.pl

www.poecipolscy.pl

wydawnictwo@poecipolscy.pl

www.facebook.com/Poeci.Polscy

www.twitter.com/poecipolscypl

Warszawa 2013

Człowiek który nie zna imienia Hariego
jest niczym świątynia bez świateł
jak noc bez księżyca
jak jadło bez soli
uczeń bez guru
jak kobieta bez mężczyzny
a matka bez syna
jak dziecko z domu upadłej kobiety
jak drzewo bez pnia
złudne bogactwo skąpca
jak jezioro bez wody

Własny dom stał mi się obcy
błąkam się z kąta w kąt bez celu
ukochany mieszka daleko
zapalę mu lampkę ofiarną
własne posłanie mnie pali
moje życie w płaczu mija
snu godzina nie wybija
wciąż tylko patrzę na drogę
wieczna dręczy mnie tęsknota
której wyrazić nie mogę
serca mego rwącej fali
przyływ ucisz, zjaw się wieczny Hari.

Jakże bym bez Krysny żyć mogła, o Matko
świętym szaleństwem uderzył we mnie Pan
jak lotos wśród wód urodzony
tylko na wodzie żyć może
jak ryba ginie na piach brzegu rzucona
tak Mira więdnie i usycha bez wody żywota
bez widoku Krysny
lasy przebiega i gaje
dźwięku jego fujarki spragniona
boskiego grajka, świętego pacholecia głodna

Tańczyć będę przed Panem serca mego
i wzruszę go mym oddaniem
i miłość jego uproszę
tkliwość będzie dzwoneczkiem
u mej chyżej stopy
tęsknota szatą powiewną na mej giętkiej
postaci
na cztery wiatry rzucę moją powściągliwość
urodzenia mego i stanu cechy przyrodzone
i wprost w ramiona Pana mego się rzucę
a barwa szafiru ukochanego Hari
przeniknie Mirę na wskroś.

Matko, wybrałam Krysznę odrzucając wszystko
ktoś powie że skrycie, ktoś powie, że jawnie
nie kryłam tego przed ludźmi
Ktoś powie lekkie inny powie ciężkie
wybrałam go z rozwagą
odrzucałam klejnoty i ozdoby ciała
Panem Miry jest Girdhar trzymający górę
spełniłam obietnicę daną mu w poprzednim życiu.

Książę mi przysłał węzów pełen kosz
a Mira całym sercem ku Panu wleciała
i dłonie śmiało wsunęła do żmii
lecz cóż to ani jednej nie widzi już w koszu
jeno Kryszny obraz leży na dnie
Książę trucizny przysłał mi czarę
a Mira w modlitwie Panu serce oddała
i duszkiem wychyliła czarę
tylko najśłodszej oskoły poczuła smak
Książę gwoździste przysłał mi łoże
a Mira z Kryszny imieniem na ustach
kładzie się na posłaniu swobodnie
zamiast gwoździ, kwiatnych płatków czuje pieśczętę
tak oto najczulszą otacza Mirę opieką Pan
Mira jest jego na wieki
w ekstazie miłości powędruje przez nieznany świat.

Dusza moja pragnie powędrować z Kryszną
ciało me zniewolił lotos jego twarzy
wezmę flet i kij włożę żółte szaty
i w przebraniu pasterzy pójdę za krowami.
My mieszkańcy Wryndawany jesteśmy rodziną
niczym młode pędy jedyne pnącza
słuchajmy głosu ptaków małp i innych zwierząt
Czemu oburza to zacnych, wielkich ludzi?
Panem Miry jest Kryszna żyjmy razem z nim.

Porzuć mnie jeśli chcesz Kryszo ja odejść nie mogę
Z kim innym prócz Ciebie mogła bym się związać?
Tyś potężnym drzewem, ja maleńkim ptaszkiem
Tyś jest oceanem a ja Twoją rybką
Tyś jest górą potężną ja trawą zieloną
Tyś księżycem ja ptakiem czakorą
Tyś perłą a ja dla niej nitką
Tyś złotem a ja Ci dodaję blasku
Mira powiada: Boski władca Bradżu
Tyś moim Panem jest - jam Twą służebnicą.

Bóg mieszka w sercach swoich wyznawców
Próżno opuszczasz dom i błądasz się po lasach
nie znajdziesz tam Boga.

Kąpiesz się w świętych wodach Gangesu
lecz Pan nie mieszka w wodzie ni w powietrzu
znowu pielgrzymujesz do bram Benaresu
nie spotkasz tam Pana
umartwiasz swe ciało i składasz ofiary
ale Boga nie ma w ogniu ni w obiadach
Mira Bai prawdę o Panu ci powie:
w swym sercu jedynie odnaleźć go możesz.

Głupiec lekarz nie dostrzegł różnicy
Ból tkwi w moim sercu
idź lekarzu do domu
zostaw mnie w spokoju
spala mnie ból rozłąki
nie znajdziesz lekarstwa
Ciało me wychudło
płacz uwiązł w mej krtani
pierścionki spadają z palców..

Spójrz rozsłoń zasłonę
przekrocz próg
tam za zakłętymi drzwiami zła
jest jeszcze coś
twoja bezpieczna przystań
i wieczne szczęście -
Bóg.

Łodzią mą kołysze ocean miłości
Czas mija nie dopływam do brzegu
Żeglarze mówią że rzeka jest rwąca
Tylko ty możesz mi pomóc Gowindo
Zatraciłam wstyd wszelki zerwałam ze światem
Twoja bezcenna służebnica tonie
Pomóż mi przeprowić się Panie
Gdy się nie pojawisz będą szydzić ze mnie
Będą klaskać w dłonie śmiać się na mój widok
o panie Miry wysłuchaj mej prośby
przybądź czym prędzej ukochany Kryszno.

Pokłon mój drogi Krysno
Na twojej głowie korona z piór pawich
w uszach lśniąco kolczyki
Z ust twoich wypływają słodkie dźwięki fletu
którymi wabisz ukochaną Radhę.
Twoją postać pełną blasku ujrzawszy
Mira zachwyciła się bez reszty.

Zawładnął mną bez reszty ciemnoskóry Krysna.
Dźwięczą na mych stopach bransoletki miłości
Tańczę nie zważając na zgorszenie ludzi
Wygnałam z duszy zło a żyjąc wśród świętych
stałam się prawdziwym bhaktą niestraszna mi śmierć
gdy wciąż na ustach mam boskie imię Krysny.
Bez niego świat jest smutny słowa tracą sens.
Mira mówi: sens mojego życia ukryty jest w Krysnie.

Skryłam się w zaroślach by poigrać z Kryszną.
Me ciało paliło pragnienie
Spotkawszy go oddałam się cała, bez reszty.
Jeśli twój ukochany mieszka w dalekim kraju
piszesz do niego listy.
Mój ukochany mieszka w moim sercu
i nigdy nie odchodzi.
Słońce i księżyc ziemia i niebo wszystko ma swój kres
Powietrze i woda nie istnieją wiecznie
Wiecznym jest tylko nieśmiertelny Hari.
Przyjaciółki tracą zmysły odurzone alkoholem.
Mnie odbiera rozum rozłąka z mym lubym.
Wypilam słodkie wino z pucharu miłości
dnem i nocą bląkam się odurzona.
Nie chcę jechać do matki ni do domu męża.
Klucz do serca Miry zna jedynie Kryszna.

Panie dokąd odszedłeś rzucając na mnie czar miłości?
Przyjaciel któremu zaufałam
rozpalił płomień i porzucił mnie.
Bezkresne są wody oceanu rozłąki
na które skierowałeś naszą łódź miłości
kiedy powrócisz Panie? tak ciężko mi żyć bez Ciebie.

Pan zamieszka w lotosach mych oczu.
Nie zmrużę nawet powiek aby go nie spłoszyć
Zajrzę przez małe okienko do pałacu zmysłów
Uspokoję umysł i na wyspie ciszy
Rozstawię łożę szczęścia.

Mój małżonek powrócił do domu.
Ugasił płomień trawiący me ciało.
Dał mi szczęście dla niego śpiewajmy pieśń chwały.
Słyszac grzmot z ciemnego nieba
paw zatrzepotał w przestrachu skrzydłami
lecz gdy spotkał Pana przestał obawiać się śmierci.
Widząc go me serce rozkwitło
jak lotos na widok księżyca.
przyjaciółko przybył Hari
uciszył krew tętniącą w mych żyłach.
Moim panem jest boski Krysna
nieustające naczynie rozkoszy.

**POECI
POLSCY.pl**

dobre miejsce na literaturę i kulturę.